

بیانیه سیاسی



گردهمایی سراسری چهاردهم جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

(۷ و ۸ ژوئن ۲۰۲۵ - ۱۷ و ۱۸ خرداد ۱۴۰۴)

اوضاع بحرانی ایران

اوضاع ایرانِ امروز، در همه‌ی زمینه‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی رو به افول و فروپاشی می‌رود. اکثریت بزرگ مردم ایران از شرایط زندگی خود و به طور کلی از وضعیت غیر قابل تحملی که حکومت اسلامی طی ۴۶ سال به وجود آورده، سخت ناراضی و در عذاب‌اند. با این که از دیر باز اوضاع بر همین روال بوده، اما امروزه نابسامانی همه جانبه و فراگیر شده است.

افزون بر نابسامانی‌هایی که نام بردیم، تحریمهای گسترده اقتصادی و سیاسی کشورهای غربی در قبال سیاست خارجی جمهوری اسلامی است، از یک سو به دلیل پشتیبانی از بنیادگرایان اسلامیت برای سیادت‌طلبی در خاورمیانه همراه با غنی‌سازی اورانیوم با میزان ۶۰ درصد برای دستیابی به بمب اتم و همچنین ساخت موشک‌های بالیستیکِ دوربرد با امکان حمل کلاهک اتمی، از دیگر سو پشتیبانی از روسیه در جنگ اوکراین. از پیامدهای این سیاست ها، مذاکراتی است که

اکنون با ایالات متحده آمریکا در جریان است. نتیجه‌ی مذاکرات در زمانی که این بیانیه را می‌نویسیم، نامعلوم و ناروشن می‌باشد. دو حالت را می‌توان تمیز داد: یکی، شکست مذاکرات و ادامه‌ی بحران هسته‌ای ایران است که می‌تواند پیامدهای جنگی و ناگواری برای مردم ایران به بار آورد و دیگری، شکل‌گیری سازشی بین طرفین است و به گونه‌ای نوشیدن جام زهر توسط رژیم اسلامی است. هر دو این راه‌حل‌ها و به طور کلی هر راه‌حل دیگری، نوشدارویی برای خروج رژیم جبار جمهوری اسلامی ایران از بحران ژرف ساختاری و ادامه‌ی حیات‌اش نخواهند بود.

از سوی دیگر، سیاست‌های اقتصادی جمهوری اسلامی، همراه با بی‌کفایتی، ناکارآمدی، سوء مدیریت و فساد گسترده حاکمان جمهوری اسلامی در سراسر عمر چهل و شش ساله‌ی خود، عامل اصلی نابسامانی‌های اقتصادی، گرانی، تورم و فقر در جامعه شده است. دیکتاتوری، دین‌سالاری، بی‌عدالتی، نابرابری، ستم، کساد، فساد، سرکوب، اعدام و زندان... این‌ها همه به اوج خود رسیده‌اند. امروزه بیش از گذشته، با وجود نظام جمهوری اسلامی، هیچ امکان تغییری در جهت بهبود اوضاع کشور و زندگی مردم در ایران تصویرپذیر نیست.

کشور ما ایران بویژه در سالهای اخیر، با بحران‌های شدید و ویرانگر زیستگاهی رو به رو شده است. بحران‌هایی که آینده زیست انسانی، جانوری و گیاهی در این سرزمین را در خطر قرار داده است. بخش بزرگی از این بحران‌های زیستگاهی ناشی از بی‌کفایتی، سوء مدیریت، فساد و اولویتهای نادرست سیاست گذاران جمهوری اسلامی است. با وجود شرایط مساعد اقلیمی و انرژی‌های پاک، جمهوری اسلامی همچنان به تولید انرژی هسته‌ای و غنی‌سازی اورانیوم، که خطر بزرگی برای ادامه‌ی حیات بشری و زیستی در ایران و منطقه است، ادامه می‌دهد.

تاثیرات زیانبار سیاستهای بحران زای ۴۶ سال حکومت اسلامی در همه زمینه‌های نامبرده، نتایج بسیار کمرشکنی بر زندگی مردم بویژه اقشار کم درآمد داشته و روز بروز هم وخیم تر میشود.

اوضاع جنبش‌های اعتراضی در ایران

شرایط غیرقابل تحمل کنونی در جامعه‌ی ایران، چیزی است که اکثریت مردم با آن هر روزه روبرو هستند. با وجود اعتراضات، اعتصابات، جنبش‌های مدنی و خیزش‌های چند سال اخیر، حکومت با عدم پذیرش

خواست عمومی مردم و با استفاده از ابزار و روشهای وحشیانه سرکوب و اعدام های وسیع بر قدرت تکیه زده است. از جانب دیگر مردم و تشکل های مدنی و جنبشهای اجتماعی داخل کشور، با وجود اعتراضات و مقاومت های خود، هنوز قادر به ایجاد طرحی ایجابی و بدیلی به منظور برون رفت از شرایط موجود، نشده اند.

در سالی که گذشت، اینجا و آنجا و جسته گریخته شاهد اعتراضاتی در قالب های مختلف و به ویژه صنفی (معلمان، بازنشستگان، اعتصاب کارگران) بوده ایم. در این میان، تجارب گرانقدر خیزش انقلابی زن، زندگی، آزادی میتوانند در جنبشها و خیزشهای اجتماعی آینده، در شکل ها و شیوه های دیگر و نوین، به کار گرفته شود. برای نمونه یکی از نتایج جنبش زنان مخالفت علیه حجاب اجباری است که نخست به تعطیلی گشت ارشاد و سپس عقب راندن رژیم در به اجرا درآوردن لایحه عفاف و حجاب انجامید.

اوضاع حقوق بشر در ایران

نقض حقوق بشر از سوی جمهوری اسلامی ایران همواره و هر ساله یکی از موضوعات اصلی مورد توجه نهادهای حقوق بشری جهانی و شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد قرار داشته و محکوم شده است. بر اساس گزارشات ارائه شده تقریباً تمامی اقشار و نهادهای مدنی در ایران مورد اذیت و آزار حکومتی قرار میگیرند. نقض سیستماتیک حقوق بشر در همه زمینه ها مانند سرکوب وحشیانه معترضین، دستگیری های گروهی و غیر قانونی، شکنجه های گوناگون از جمله دارویی، تجاوز جنسی، اعتراف گیری و وثیقه گیری های اجباری و غیره وضعیت بسیار اسفناک تری نسبت به سالهای قبل داشته اند. سازمان های بین المللی دفاع از حقوق بشر از وضعیت وخیم نقض حقوق بشر (حتی در مورد کودکان) در ایران ابراز نگرانی کرده اند.

سازمان عفو بین الملل در گزارش سالانه خود در مورد مجازات اعدام از افزایش نگران کننده اعدام شدگان در ایران در سال ۲۰۲۴ خبر داد. در این سال، دستکم ۹۷۵ تن اعدام شدند که نسبت به ۸۳۴ مورد ثبت شده در سال ۲۰۲۳ میلادی، ۱۷ درصد افزایش داشته که نشان دهنده بالاترین تعداد اعدام های ثبت شده در ایران در بیش از دو دهه اخیر، بویژه در نیمه دوم سال و در سایه تشدید تنشها میان ایران و اسرائیل است. در این میان دستکم ۳۱ زن اعدام شده اند که بالاترین آمار اعدام زنان در ۱۷ سال گذشته است. جمهوری اسلامی به عنوان یکی از معدود کشورهای جهان، همچنان اعدام در ملأ عام و

اعدام مجرمان کودک را ادامه می دهد. با این وجود جنبش دادخواهی و کارزار لغو مجازات اعدام به کمک فشارهای بین‌المللی توانسته‌اند تا این تاریخ از اجرای اعدام چند فعال مانند پخشان عزیزی، و ریشه مرادی و شریفه محمدی و ... جلوگیری کنند. همچنین در زندانهای ایران، از بهمن ماه ۱۴۰۲ زندانیان در اعتراض به گسترش و استمرار اعدام‌ها اقدام به کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» کرده‌اند که جنبشی اعتراضی با حمایت جهانی است و تاکنون ادامه دارد.

نقض حقوق بشر همواره در مورد همه اقشار جامعه مانند نویسندگان، هنرمندان، آموزگاران، دانشگاهیان، دانشجویان، روزنامه نگاران، وکلا، فعالان حقوق بشر، کودکان، زنان، کارگران، اقلیت‌های دینی، اتنیک، جنسیتی، شهروندان خارجی و دو تابعیتی و ... صورت می گیرد.

اپوزیسیون جمهوری‌خواه و وظایف آن

در خارج از کشور، همکاری و همگرایی میان جمهوری‌خواهان تنها در راستای وظیفه اصلی آنها مبنی بر پشتیبانی و سازماندهی بیشترین همبستگی با جنبش‌های مدنی داخل کشور و همچنین تلاش برای گسترش گفتمان جمهوری، دموکراسی و لائیسیت (جدایی دولت و دین) می‌تواند معنا داشته باشد.

جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران همیشه خواهان همکاری و همگرایی با روندهای جمهوری‌خواه، دموکرات و طرفدار جدایی دولت و دین در خارج از کشور بوده و هست. در سالی که گذشت، سازمان ما کوشش کرد با برخی از سازمان‌های جمهوری‌خواه، به برگزاری نشست‌های بحث و گفتگو با انگیزه و هدف ایجاد هم‌فکری، هم‌کوشی و هم‌سویی عملی برای پشتیبانی از مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران دست زد.

امر همکاری جمهوری‌خواهان در خارج از کشور، بویژه امروزه، در شرایطی که جریان‌های اقتدارگرا و غیردموکرات، از روندهای مختلف سیاسی، با مشاهده اوضاع اسفبار داخل کشور و احتمال فروپاشی رژیم، برای طرح شعارها و آلترناتیو سازی‌های خود سخت به تکاپو افتاده‌اند، بیش از هر زمان دیگری ضروری و مبرم می‌گردد.

از دید ما، پذیرش سه اصل اساسی زیر می‌تواند شرط همکاری جمهوری‌خواهان خارج از کشور قرارگیرد:

یکم، پذیرش اصل ضرورت سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران در تمامیت آن است. این دیدگاه، مبین مرزبندی اصلی با جریان‌های اصلاح‌طلب و سازشگرا با جمهوری اسلامی و هر گونه حکومت دینی در ایران است.

دوم، پذیرش جمهوری، دموکراسی، جدایی دولت و دین، اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق‌های حقوق بشری بین‌المللی است. به باور ما، این اصول بنیادین از یک سو بیان‌گر مواضع ایجابی و اثباتی جمهوری‌خواهان دموکرات و از سوی دیگر نشانگر مرزبندی سیاسی آن‌ها با جریان‌های غیر دموکراتیک، اقتدارگرا، توتالیتار و پوپولیست راست و چپ در طیف اپوزیسیون ایران است.

سوم، پذیرش اصل استقلال و یکپارچگی کشور است که جمهوری‌خواهان استقلال‌طلب را از جریان‌های وابسته یا متمایل به قدرتهای خارجی جدا می‌سازد.

در این راستا، یکی از وظایف اساسی اپوزیسیون آزادیخواه و طرفدار جمهوری، دموکراسی و جدایی دولت و دین در خارج از کشور، تلاش در جهت ایجاد همبستگی بین‌المللی گسترده با جنبشهای اجتماعی و مدنی داخل کشور با برگزاری کارزارها و همایشهای اعتراضی علیه جمهوری اسلامی ایران و سیاستهای ضد مردمی و سرکوبگرانه آن است.



حمایت از اعتصاب کامیون داران و رانندگان ایران



بیانیه

حمایت از اعتصاب و مطالبات کامیون داران و
رانندگان زحمتکش ایران

با امضای کنشگران، نهادهای سیاسی و رسانه های
اجتماعی

ما، جمعی از نهادهای، رسانه‌ها، احزاب و کنشگران دمکرات،
جمهوری‌خواه دموکرات و عدالت‌طلب حمایت کامل، فعال و بی‌قید و شرط
خود را از اعتصاب سراسری و مطالبات صنفی کامیون داران و
رانندگان زحمتکش در سراسر ایران اعلام می‌کنیم.

اعتصاب جاری تنها یک مطالبه صنفی نیست، فریادی است علیه
سیاست‌های پرهزینه و ناکارآمد جمهوری اسلامی. نظامی که علاوه بر
وجود فساد سیستماتیک در خود با سیاست‌های پرهزینه هسته‌ای و
ایجاد و توسعه محور مقاومت، تحریم‌های گسترده اقتصادی را به
کشور و ملت ایران تحمیل نموده که نتیجه آن تورم افسار گسیخته،

فروپاشی قدرت خرید مردم، فقر گسترده و بحران های اقتصادی بوده که زندگی میلیون ها تن از هموطنان را به مخاطره انداخته است.

رانندگان زحمتکش کامیون ها، که از ستون های اصلی نظام حمل و نقل کشور هستند، امروز به نماینده ی خیل عظیم کارگران و مزدبگیران بدل شده اند.

اعتراض آنان، صدای میلیون ها ایرانی فرودست است که زیر فشار ساختار رانتی و تورم افسار گسیخته، توان ادامه زندگی را از دست داده اند.

ما بر این باوریم که راه حل مشکلات کنونی، نه در سرکوب و وعده های مقطعی، بلکه در گذار به دموکراسی پایدار و جمهوری است نظامی که در آن کرامت انسانی، عدالت اجتماعی، شفافیت، پاسخ گویی و حاکمیت قانون نهادینه شده باشد. هم پیوندی و همبستگی اقشار مختلف مزدبگیران و طبقه متوسط کلید گذار است. راه حل بهبود شرایط اقتصادی، اتخاذ سیاست توسعه پایدار و رفاه اجتماعی و گذار به دموکراسی و جمهوری است.

هرگونه تلاش برای مقصر جلوه دادن این اعتصاب و به دنبال آن سرکوب مردم، انحراف از منشأ واقعی بحران هاست یعنی: ساختار سیاسی و اقتصادی ناکارآمد جمهوری اسلامی.

ما با کامیون داران و رانندگان زحمتکش ایستاده ایم؛ صدای آنان، صدای مردم ایران است. مردمی که در کوران مبارزه متنوع خود برای آزادی سبک زندگی، آزادی پوشش، نان، عدالت اجتماعی، کرامت انسانی، برابری و دموکراسی هستند.

تهیه شده در شبکه همگرایی جمهوری جمهوری خواهان سکولار دمکرات ایران

<https://t.me/jomhourisecularhamgerayee>

دوشنبه دوم ژوئن ۲۰۲۵

انتشار اول دوم ژوئن 2025

امضاها تا پایان اعتصاب و تحقق مطالبات ادامه دارد

الف- امضاهای رسانه های اجتماعی و تصویری

۱- آزادی عدالت اجتماعی میاورد

۲- تلگرام حزب دمکرات ایران

۳- رسانه اجتماعی سیمای جمهوری ایران: تلگرام، توییتر و اینستاگرام

۴- تلگرام میدان دمکراسی و جمهوری ایران

۵- فیس بوک و اینستاگرام ندای جمهوری ایران

۶- ایران سولیداریتی- اتاوا

۷- گروه واتزاپ دوستان ایرانی

۸- تلگرام رسانه همگرایی جمهوری خواهان

۹- تلگرام کوروش پارسا

۱۰- گروه تلگرام میدان دمکراسی و جمهوری ایران

۱۱- کانال اطلاع رسانی حسن نایب هاشم

۱۲- تلگرام نشریه جمهوری خواهان ایران

۱۳- گروه تلگرامی کوچه رندان

۱۴- کانال تلگرام بنیاد ملی ایران

۱۵- کانال تلگرام بنیاد ملی شیر و خورشید ایران

۱۶- تلگرام ایرانیان جمهوری خواه استرالیا

۱۷- کانال تلگرام دیدگاهی دیگر

۱۸- کانال تلگرام اخبار اعتراضات مردمی

- ۱۹- تلگرام بر اساس یک داستان واقعی
- ۲۰- تلگرام سیتادل
- ۲۱- تلگرام جمهوری خواهان ایرانی
- ۲۲- کانال و اتزایی تفکر نقادانه پ شناخت مغالطه های فلسفی
- ۲۳- کانون گفتگوی بازنشستگان تامین اجتماعی
- ۲۴- تلگرام کمپین نه به اعدام
- ۲۵- همراه با جنبش زن زندگی آزادی
- ۲۶- کانال تلگرام آزادی با آزادی
- ۲۷- تلگرام زحمتکش
- ۲۸- تلگرام میراصغر موسوی
- ۲۹- تلگرام پویش جمهوری خواهان سکولار علیه تبعیض
- ۳۰- تلگرام جمهوری، دمکراسی توسعه پایدار
- ۳۱- گروه تلگرامی اندیشکده جمهوری خواهان سکولار دمکرات ایران
- ۳۲- مجله ملیون جمهوری خواه ایران
- ۳۳- هفته نامه قلم معلم
- ۳۴- وب سایت جمعیت ایرانی دفاع از آزادی و حقوق بشر
- ۳۵- گروه رسانه ای «رسانه های ملی و همگانی به مثابه شاخه چهارم دولت»
- ۳۶- تلویزیون و سایت رنگین کمان بنیاد آزادی اندیشه و بیان
- ۳۷- فیس بوک لیبرال دمکراسی و جمهوری، کمپین فرهنگی ضد تبعیض علیه بهائیان، فیس بوک سیمای ایران
- ۳۸- تلویزیون اینترنتی سیمای جمهوری ایران
- ۳۹- کانال تلگرام شبکه همگرایی جمهوری خواهان

- ۴۰- کانال تلگرام بکتاش آبتین
- ۴۱- گروه تلگرام آکسیون مونترال
- ۴۲- گروه تلگرام حمایت از جنبش زن زندگی آزادی
- ۴۳- کانال تلگرام آزادیخواهان سوسیالیست
- ۴۴- نهاد برگزاری رفراندوم مردم نهاد
- ۴۵- کانال تلگرام الن اکباتانی
- ۴۶- تلگرام کانال رسمی مهرداد درویش پور
- ۴۷- رادیو پارس

ب- امضاهای فردی

- ۱- مهدی انصاری
- ۲- عباس خرسندی،
- ۳- کوروش پارسا،
- ۴- همایون فاطمی زاده
- ۵- شهین حیدری،
- ۶- کامران چاه تل
- ۷- یحیی سالاری
- ۸- کیا نوش خاکسار
- ۹- شعله زمینی
- ۱۰- حسن نایب هاشم
- ۱۰- حسین ایرانی

- ۱۱- بهنام بیات
- ۱۲- احسان حکیمی
- ۱۳- محمد برزنجه
- ۱۴- سعید رضا تهرانی
- ۱۵- بهنام شادروان
- ۱۶- آرش آذرخش
- ۱۷- جیران مقدم
- ۱۸- بابک خطی
- ۱۹- مهرداد صمدزاده
- ۲۰- رضا پورمقدم
- ۲۱- ن. حقیقت
- ۲۲- منصور زند
- ۲۳- ن. نوری زاده
- ۲۴- پرویز زندی نیا
- ۲۵- هوشنگ قهرمانلو
- ۲۶- نیما بهرامی
- ۲۷- احمد وحدانی
- ۲۸- منصور فرهنگ
- ۲۹- علی انتشاری
- ۳۰- محمد امین کرمانشاهی
- ۳۱- محمد مهدی حسینی خراسانی
- ۳۲- اسماعیل صفرزاده

- ۳۳- حبیب بهره من
- ۳۴- محمد ابوطالبی
- ۳۶- رضا مریدی
- ۳۷- محمد ترابی
- ۳۸- شاپور بهرامی
- ۳۹- ناصر جمالی
- ۴۰- رضا ترابی
- ۴۱- حسین نداوش
- ۴۲- بهمن اکبرپور
- ۴۳- جواد رحیم پور
- ۴۴- امیر ساسان شرفی
- ۴۵- پریسا آزادی
- ۴۶- کوروش زعیم
- ۴۷- علا فاضل
- ۴۸- سعید رضا راد
- ۴۹- شیوا حسینی
- ۵۰- حمید همت پور
- ۵۱- پونه فتاحی
- ۵۲- سیف اهدایی
- ۵۳- پونه بیگ محمدی
- ۵۴- محمد بیگ محمدی
- ۵۵- کمال رحمانیان

- ۵۶- جواد فتح الہی
- ۵۷- اعظم باقرنژاد
- ۵۸- عباد عموزاد
- ۵۹- جمال محسن پور
- ۶۰- شہلا انتصاری
- ۶۱- حمید بی آزار
- ۶۲- ہائیدہ داهی
- ۶۳- پریسا اعظمی
- ۶۴- داود غلام آزاد
- ۶۵- ژالہ وفا
- ۶۶- جہانگیر گلزار
- ۶۷- طاہرہ صادق
- ۶۸- الہام رحیمی، حزب دمکرات ایران آزاد
- ۶۹- علیرضا خزایی
- ۷۰- محمد رضا خسروی
- ۷۱- امید مصیر
- ۷۲- کامران پارسایی
- ۷۳- کرم کشوری
- ۷۴- اعظم ایرانی
- ۷۵- شاپور اصفہانی
- ۷۶- داوود احمدلو
- ۷۷- میراصغر موسوی

- ۷۸- رضا علوی
- ۷۹- بهامین پوررضا
- ۸۰- محسن نژاد
- ۸۱- رضوان مقدم، سخنگوی کمپین توقف قتل های ناموسی
- ۸۲- انور میر ستاری
- ۸۳- البرز شیرزادی
- ۸۴- آذر سنجری
- ۸۵- لیدا درفشه
- ۸۶- اسفندیار خلف
- ۸۷- محسن صفراالهی
- ۸۸- شقایق صادقی گودرزی
- ۸۹- شیده ایمانیان
- ۹۰- مرتضی نیکی
- ۹۱- فرشته آبادی
- ۹۲- فریبا بقراطی
- ۹۳- شمس فتاحی
- ۹۴- مرتضی انواری
- ۹۵- مهرگان وثوق
- ۹۶- مسعود واثقی
- ۹۷- حسن دریادل توانا
- ۹۸- علی ساکی- نروژ
- ۹۹- علی ملک- هامبورگ

۱۰۰- مژگان حبیبی

۱۰۱- محمد خاکساری

۱۰۲- سهیلا ستاری

۱۰۳- البرز سلیمی

۱۰۴- سپاس سلیمی

۱۰۵- داوود پاریسیان

۱۰۶- مجید عبدالرحیم پور

۱۰۷- فرهنگ قاسمی، سخنگوی حزب جمهوری خواه سوسیال دمکرات ولایت
ایران

۱۰۸- علی صدارت

۱۰۹- نیزه انصاری

۱۱۰- سید امیر میرزاده موسوی ، فعال حقوق بشر

۱۱۱- نیما مشعوف، فعال حقوق زنان ، مونترال، کانادا

۱۱۲- اسماعیل زرگریان

۱۱۳- اصغر کیانی

۱۱۵- نیک وزیری

۱۱۶- فرزانه مهدوی

۱۱۷- محمد تکوک

۱۱۸- زری عرفانی

۱۱۹- بابک بازرگان

۱۲۰- ژانت اقدسی

۱۲۱- حمید کوثری

۱۲۲- محمد دشتی

- ۱۲۳- الهه مشعوف
- ۱۲۴- پروانه شکرای
- ۱۲۵- احمد مشعوف
- ۱۲۶- سیف اهدایی
- ۱۲۷- اکبر جاریان
- ۱۲۸- چیمن جوانرودی
- ۱۲۹- محمود رجب‌لو
- ۱۳۰- الن اکباتانی
- ۱۳۱- ابراهیم حسن زاده
- ۱۳۲- بهمن فرحبخش
- ۱۳۳- مریم اهری
- ۱۳۴- الف. اعظم
- ۱۳۵- سعید یاوری
- ۱۳۶- فاطمه زارع
- ۱۳۷- مهرداد بران
- ۱۳۸- محمود پارسایی
- ۱۳۹- افسانه نجاتی
- ۱۴۰- فریدون رحمانی
- ۱۴۱- بهرام رستا، هامبورگ، آلمان
- ۱۴۲- سیروس کسرائیان
- ۱۴۳- منیژه صبا
- ۱۴۴- مجید مالکی

- ۱۴۵ - کاظم علمداری
- ۱۴۶ - رضا اسماعیلی
- ۱۴۷ - شهناز شیردلیان
- ۱۴۸ - امیراحمد مفید
- ۱۴۹ - بیژن افتخاری
- ۱۵۰ - نادر نعمت زاده
- ۱۵۱ - سهند افشارا
- ۱۵۲ - زیبا میرحسینی
- ۱۵۳ - حسین علوی
- ۱۵۴ - آیدا حسین فر
- ۱۵۵ - ژانت آفاری
- ۱۵۶ - عفت ماهیار
- ۱۵۷ - ایرج همراه
- ۱۵۸ - مهرداد درویش پور
- ۱۵۹ - مهران مصطفوی
- ۱۶۰ - فروزا پورکی
- ۱۶۱ - الهه امانی
- ۱۶۲ - بهروز بیات، وین، اتریش
- ۱۶۴ - رضا حسین بر
- ۱۶۵ - اتسا امیری
- ۱۶۶ - کیمیا مرتضوی
- ۱۶۷ - مجید ناصری

پ- امضای نهادها

- ۱- شبکه همگرایی جمهوری خواهان سکولار دمکرات ایران
- ۲- جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران
- ۳- نهاد همگرایی جمهوری خواهان ایران- استکھلم
- ۴- گروهی از جمهوری خواهان نیویورک
- ۵- نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
- ۶- ایرانیان جمهوری خواه استرالیا
- ۷- جمعیت ایرانی دفاع از آزادی و حقوق بشر
- ۸- انجمن آزادیخواهان آتلانتا
- ۹- جبهه ملی ایران- شورای ششم
- ۱۰- انجمن فینیکس
- ۱۱- گروه پژوهشی دانا
- ۱۲- گروه نه به جمهوری اسلامی، اورنج کانتی، کالیفرنیا
- ۱۳- گروه پیروز (جمهوری خواه)
- ۱۴- انجمن ایرانیان جمهوری خواهان تورنتو- تیرا

لطفا برای امضا نام شخصی یا نام رسانه اجتماعی یا نام نهاد خود یا ترکیبی از موارد بالا را به ای میل زیر ارسال کنید.

uasdi.action@gmail.com

کمپین امضاگیری تا زمانی که اعتصاب کامیونداران و رانندگان ادامه دارد، انجام میشود.

میزگرد

میزگرد

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران
به مناسبت گردهمایی سراسری چهاردهم

جمعه ۶ ژوئن ۲۰۲۵ - ۱۶ خرداد ۱۴۰۴
ساعت ۱۷ به وقت اروپای مرکزی

پانل اول : اوضاع ایران و ضرورت همکاری جمهوری خواهان ایران
سخنرانان : شهین حیدری - سهند افشاریان - شیدان وثیق - فرهنگ قاسمی و مرتضی داور

پانل دوم : سه‌شنبه‌های اعتراضی "نه به اعدام"، مرگ‌های مشکوک در زندان‌های ایران و
شکنجه‌های داروئی

سخنرانان : شعله زمینی - شیوا محبوبی - طناز کلاه‌چیان

آدرس زوم برای شرکت در میزگرد:

Meeting-ID: 893 5480 2566

Kenncode: 002542



به مناسبت

چهاردهمین گردهمایی سراسری

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

جمعه ۶ ژوئن ۲۰۲۵ - ۱۶ خرداد ۱۴۰۴

از ساعت ۱۷:۰۰ به وقت اروپای مرکزی

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران بمناسبت
برگزاری چهاردهمین گردهمایی سراسری خود، در روز
قبل از نشست، میزگردی در دو پانل برگزار میکند.

پانل اول از ساعت ۱۷:۰۰ تا ۱۹:۳۰:

اوضاع ایران و ضرورت همکاری نهادهای جمهوری خواه

سخنرانان:

خانم شهین حیدری و آقایان سهند افشاریان، شیدان
وثیق، فرهنگ قاسمی و مرتضی داور

پانل دوم از ساعت ۲۰:۰۰ تا ۲۱:۳۰:

سه‌شنبه‌های اعتراضی «نه به اعدام»، مرگ‌های مشکوک
در زندان‌های ایران

و شکنجه‌های داروئی

سخنرانان:

خانم شعله زمینی، شیوا محبوبی و طناز کلاه چیان

آدرس محل برگزاری:

Witherendreef 1- Overijse 3090 – Belgique

شماره تلفن تماس:

55 76 97 472 32+

آدرس زوم:

[https://us02web.zoom.us/j/89354802566?pwd=T9D3FSB0RUL240j9wm
po9kxltSfIH3.1](https://us02web.zoom.us/j/89354802566?pwd=T9D3FSB0RUL240j9wm
po9kxltSfIH3.1)

Meeting-ID: 893 5480 2566

Kenncode: 002542

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران
(مه ۲۰۲۵ - خرداد ۱۴۰۴)

اطلاعیه‌ی چهاردهمین گردهمایی سراسری



جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

7 و 8 ژوئن 2025 - 17 و 18 خرداد 1404

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران گردهمایی سراسری
چهاردهم خود را در روزهای شنبه 7 و یکشنبه 8 ژوئن 2025 برابر
با 17 و 18 خرداد 1404 از ساعت ۱۰:۳۰ در شهر بروکسل (بلژیک)
برگزار می‌کند.

در این نشست، اصولی چون آزادی، جمهوری، دموکراسی، لائیسیت، پایبندی بر اعلامیه جهانی حقوق بشر، برابری حقوق مردمان ایران به‌ویژه برابری زن و مرد، استقلال، یکپارچگی کشور، عدم تمرکز و مخالفت با دخالت قدرت‌های خارجی در تعیین سرنوشت ایران، راهنمای نظری و سیاسی ما قرار می‌گیرند.

در این گردهمایی، با تصویب یک بیانیه سیاسی، جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران پشتیبانی خود را از مبارزات مردم و جنبش‌های اجتماعی و اعتراضی در داخل کشور اعلام می‌دارد و در این راستا نهادهای جمهوریخواه و دموکرات در خارج از کشور را دعوت به همکاری و همسویی مشترک علیه جمهوری اسلامی ایران می‌نماید.

امسال نیز، بنا بر روال همیشگی گردهمایی‌های سراسری، در روز قبل از نشست، یعنی جمعه 6 ژوئن 2025 برابر با 16 خرداد 1404 از ساعت 17 به وقت اروپای مرکزی، میزگردی در دو پانل با شرکت سخنرانان برگزار می‌شود.

پانل اول: اوضاع ایران و ضرورت همکاری جمهوریخواهان ایران

پانل دوم: سه‌شنبه‌های اعتراضی "نه به اعدام"، مرگ‌های مشکوک در زندان‌های ایران و شکنجه‌های دارویی.

آدرس محل برگزاری :

Witherendreef – Overijse 3090 – Belgique 1

آدرس زوم برای شرکت در میزگرد جمعه 6 ژوئن 2025

و گردهمایی 14 در روزهای شنبه 7 و یکشنبه 8 ژوئن 2025:

<https://us02web.zoom.us/j/89354802566?pwd=T9D3FSB0RUL240j9wm-po9kxltSfIH3.1>

Meeting-ID: 893 5480 2566

Kenncode: 002542



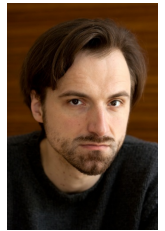
جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

26 مه 2025 - 5 خرداد 1404

قربانیانی که در آمارها هم جایی ندارند



بهروز سورن



فاجعه انفجار کانتینرها در بندرعباس (رجائی شهر) آئینه تمام عیار وضعیت معیشتی و زیستی بشدت غیر انسانی کارگران کشورمان است. کارگرانی که حتی با فروش نیروی کار خود نیز قادر به گذران زندگی خود نیستند. خیلی از جمعیت کشور که چنانچه بواسطه حوادث کاری ساخته و پرداخته سرمایه داری هار حاکم بر ایران، جان میدهند اما در صورت وقوع اینگونه فجایع انسانی حتی در لیست جانباختگان و آسیب دیدگان شماره ای را بخود تخصیص نمیدهند. بخشی از کشته شدگان انفجار مهیب اخیر کارگرانی بودند که اساسا فاقد شناسنامه بودند. کارگران مهاجر از سیستان و بلوچستان که بواسطه سودجویی پیمانکاران دولتی و خصوصی بصورت روزمزد بکار گرفته می شدند تا از مزایای جانبی کاری نیز بی بهره بمانند.

مسئولین حکومتی نیز اعلام کرده اند که عملیات جستجو برای یافتن اجساد و تشخیص هویت جانباختگان که اغلب کارگران بوده اند، پایان یافته است در حالی که ارقام بسیار متناقضی را تا کنون رسانه ای کرده اند. از ابتدای امر و وقوع این فاجعه حکومتیان در تلاش اختفای جنایات و نقش پررنگ سودجویی های خود بودند و با تهدید و ارباب رسانه ها و فعالین مجازی سعی در پنهانکاری و اختفای نقش خود و عواملشان در محل انفجار داشتند. پس از گذشت چند روز امروزه با اعلام پایان جستجوها برای یافتن قربانیان این حادثه سعی در بستن پرونده آن را دارند حال آنکه دهها خانواده هنوز در جستجوی عزیزان مفقود شده خود سرگردان بیمارستانها و درمانگاهها هستند.

حکومتیان از سویی مشغول جمع کردن این فاجعه هستند و از طرف دیگر با بازداشت یکی دو مسئول سعی میکنند خود را از تیررس خشم خانواده ها و مردم این بندر در امان نگه دارند. هم اکنون آنچه از فضای زندگی مردم این خطه گزارش میشود جز خشم و بهت و اندوه و ماتم نیست. این حوادث جانکاه را قطعا نمیتوان جزئی از حوادث طبیعی همانند سیل و زلزله پنداشت گر چه آنها را نیز میتوان با دستاورهای امروز بشری مهار کرد. بنابر تجربه این فجایع از سوی حکومتهایی همانند جمهوری اسلامی دست ساز است.

گفته میشود که از چندی قبل روغن ریزی تجهیزات انبارها قابل تشخیص بوده است. کما اینکه در این بندر محموله های بسیار خطرناک اینچنینی بیش از سه ماه در انبارها نگهداری میشوند. دهه هاست که با روی کار آمدن جمهوری اسلامی فاجعه پس از فاجعه واقع

میشود و کم کم فاجعه هم عادی شده است.

ساقط شدن هواپیمای اوکرائینی، کشته شدن پی در پی شهروندان بر اثر زلزله وسیل و بی‌کفایتی و بی‌مسئولیتی حکومتیان، فاجعه قطار در نیشابور و سوختن زنده زنده بسیاری از سرنشینانش، فاجعه بندرعباس و ریزش پی‌پی معادن و آوار بر سر کارگران زحمتکش معادن بمرور در کشورمان عادی و روزمره میشوند. بر اساس گزارشات حکومتی در ایران سالانه حدود سیزده هزار حادثه برای کارگران اتفاق می‌افتد که نزدیک هزار کشته برجای می‌گذارد. قطعاً ارقام واقعی بسیار بالاتر از این گزارشات رسمی است. بخش بزرگی از این حوادث که منجر به مرگ کارگران میشود در بخش ساختمانی و تحت نظارت حکومت و یا بخش خصوصی واقع میشود.

در ادبیات حکومتی قربانیان این حوادث و وقایع کاری در ردیف مرگ و میر نامگذاری میشوند حال آنکه با نگاهی دقیقتر به علل آن میتوان از قتل و کشتار کارگران سخن گفت. سودجویی بیشتر و نبود زیرساخت‌های ایمنی و تجهیزات ایمنی و آموزش آنها از جمله مولفه‌های اصلی وقوع حوادث کاری است که به کشتار کارگران و نقص عضو هزاران دیگر از آنها منجر میشود.

سودجویی وحشیانه سرمایه داری تحت حمایت حکومتیان در حقیقت امر همانطور که در معادن، قتل خاموش کارگران را در پی دارد. حکومتی که بهترین و آگاهترین فرزندان خود را بجرم آزادگی و مطالبه (زندگی معمولی) بقتل میرساند و یا به اسارت میکشد و شکنجه میکند از کشتار پیوسته کارگران شریف و زحمتکش کشور نیز ابائی ندارد.

بی تردید این واقعه که دست خون آلود مسئولین و حکومتیان در آن هویداست هرگز از یادها نخواهد رفت. قطعاً غم و سوگواری و اندوه بندریان به همراه و با همبستگی تمامی مردم زخم خورده کشورمان روزی اوج خواهد گرفت. کارگران و زحمتکشان کشورمان آدرس و نشانه‌های بانیان این جنایات را بخوبی میدانند و دودمان جمهوری اسلامی را برخواهند چید. از هم اکنون میتوان دید که یاد و خاطره کارگران بی نام و بی شناسنامه قربانی این جنایت بزرگ حکومتیان به پرچم مبارزه عدالتجویانه و نیل به آزادی و دموکراسی برای مردم کشورمان مبدل خواهد شد.

قتل‌های ناموسی «زن‌کُشی» را محکوم می‌کنیم



یکی از بارزترین نوع خشونت، قتل‌های ناموسی «زن‌کُشی» است که یکی از اساسی‌ترین مورد نقض حقوق بشر است. بوسیله قتل‌های ناموسی یا «زن‌کُشی» یکی از بدیهی‌ترین حقوق انسانی زنان گرفته می‌شود. در سال اخیر آمار قتل‌های ناموسی و زن‌کشی بشدت بالا رفته است، بطوریکه گزارش‌ها نشان می‌دهد در طی سه هفته گذشته دست‌کم ۲۲ زن در نقاط مختلف ایران قربانی قتل‌های ناموسی شده‌اند. البته آمار واقعی بیش از این‌ها است زیرا بخشی از قتل‌ها هیچ‌گاه گزارش نمی‌شوند.

دلایل اینکه چرا این چنین آمار قتل‌های ناموسی یا «زن‌کُشی» بالا می‌رود، بسیار است که می‌توان این عوامل را برشمرد:

قوانین زن‌ستیز، مذهب، مردسالاری، فقر، وابستگی اقتصادی، کودک‌همسری، سنت‌ها، محافظت از «ناموس، غیرت، آبرو و شرف» و فرهنگ جامعه.

بطور کل در قوانین اسلامی ایران، جان انسان‌ها بر اساس مادی قیمت گذاری می‌شود و می‌بینیم که ارزش مادی زن نصف ارزش مرد است. نگاهی به قوانین جزا و قصاص اسلامی بی‌ارزشی جان انسان‌ها و به ویژه زنان را نشان می‌دهد.

بر اساس قوانین مدنی ایران، زنان در تملک پدر، پدر بزرگ، برادر، عمو و همسر و بطور کل نرینه‌های خانواده و جامعه اند که زمینه‌ای بسیار قوی برای قتل‌های ناموسی «زن‌کشی» را فراهم می‌سازند. به عبارت دیگر می‌توان گفت مجوزهای قانونی غیر مستقیم برای این عمل وجود دارد.

یکی از فعالین حقوق زنان می‌گوید که در بیست سالی که در کردستان در مورد قتل‌های ناموسی کار می‌کردم ندیده‌ام، که قاتل یک زن قصاص شود: "آن کسانی که میکشند، میدانند که قانون با آنها هیچ کاری ندارد و حتی به نوعی مورد حمایت نیز قرار می‌گیرند".

بطور کل می‌توان گفت که مرد سالاری، مذهب، سنت و فقر بسیار اثر گذار است. در شرایط حاضر که در اثر بحران اقتصادی، فقر مطلق در جامعه بیداد می‌کند و اکثریت زنان استقلال اقتصادی ندارند و وابسته به مردان هستند نمی‌توانند خود را از شرایطی که احتمال قتل وجود دارد، رها سازند. طبق آمار، قتل‌های ناموسی در مناطق فقیر نشین بیشتر است. در خانواده‌های فقیر شرایط دختران بسیار بدتر از پسران است و دختران محدودیت‌های بیشتری دارند. به دلیل همین محدودیت‌ها امکان قتل‌های ناموسی بالا می‌رود و همچنین بدلیل فقر اقتصادی احتمال ازدواج زودرس برای اینکه پدر توانایی تامین هزینه دختر را ندارد بالا می‌رود.

همچنین در جامعه مرد - پدرسالار که تحت حکومت اسلامی است زنان بصورت ناموس، غیرت و آبروی مردان- پدران جامعه درآمده‌اند و این سالارهای جامعه برای حفظ ناموس، غیرت و آبرو به قتل زنان می‌پردازند.

کمبود آگاهی زنان و مردان جامعه باعث می‌شود که تمام موارد بالا تشدید شود و بالا بردن آگاهی‌ها باعث می‌شود که اتحاد جامعه در مقابله با قتل‌های ناموسی اقدام کنند. محکوم کردن این قتل‌ها و ایجاد کمپین‌هایی که برای توقف قتل‌های ناموسی و زن‌کشی فعالند، بسیار اهمیت دارد و هستند کمپین‌هایی که در این زمینه

فعالند.

البته باید در نظر داشت که با بالا رفتن آگاهی زنان و نقش جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی و همچنین رشد و آگاهی زنان و موفقیت آنان در تحصیلات دانشگاهی و عدم پذیرش قواعد جامعه و فرهنگ عقب مانده مرد سالار، بخشی از زنان و دختران ممکن است که زورگویی و مردسالاری را تحمل نکنند و در مقابله با آن اقدام کنند که ممکن است باعث قتل‌های ناموسی گردد. تعدادی از قتل‌های ناموسی اخیر که در مقابله با تبعیض، ازدواج اجباری، اصرار در جدا شدن، داشتن رابطه دوستی و یا روابط جنسی با جنس مخالف اتفاق افتاده، هزینه ایست که زنان در نبود قوانین مناسب برای حمایت زنان می پردازند.

ما از همه تشکل های زنان، سازمان های حقوق بشری و نهادها و احزاب دموکراتیک می خواهیم که با ما همراه شده، قتل های ناموسی «زن‌کُشی» را محکوم کرده و به کمپین ها برای کاستن این نوع قتل ها بپیوندند و آنچه در توان دارند بکار ببرند تا بتوانند زنان را از این نوع خشونت که زندگی را نابود می‌کند، رها سازند.

شبکه همبستگی برای حقوق بشر در ایران

ماه می ۲۰۲۵ برابر با اردیبهشت ۱۴۰۴

امضا کنندگان:

۱ - انجمن زنان ایرانی - آلمانی کلن

۲ - انجمن زنان پرتو

۳ - انجمن زنان مونترال

۴ - اتحاد چپ زنان

۵ - انجمن حقوق بشر و دموکراسی برای ایران - هامبورگ

۶ - انجمن فرهنگی ایران و سوئیس - ژنو

۷ - انجمن حقوق بشر در قرن ۲۱، آلمان

۸ - بنیاد اسماعیل خویی

- ۹ - جبهه آزادی و نجات ایران (جان ایران)
- ۱۰ - حامیان مادران پارک لاله - هامبورگ
- ۱۱ - حامیان مادران پارک لاله - فرزنو
- ۱۲ - زنان برای آزادی و برابری پایدار
- ۱۳ - صدای زنان سوسیال دموکرات ایران
- ۱۴ - فدراسیون اروپا
- ۱۵ - کانون فیلم - تئاتر "روند"
- ۱۶ - کانون مدافعان حقوق بشر کردستان
- ۱۷ - کمیته مستقل ضد سرکوب شهروندان ایرانی - پاریس
- ۱۸ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - هجا
- ۱۹ - کمیته آزادی زندانیان سیاسی در ایران
- ۲۰ - کمیته دفاع از حقوق بشر در ایران - شیکاگو
- ۲۱ - کمپین دفاع از زندانیان سیاسی و مدنی
- ۲۲ - کمپین توقف قتل های ناموسی
- ۲۳ - کمیسیون حقوق بشر حزب جمهوری خواه سوسیال دموکرات و لائیک ایران
- ۲۴ - کمیسیون زنان حزب سوسیال دموکرات لائیک ایران
- ۲۵ - گروه نه به جمهوری اسلامی - اورنج کانتی، کالیفرنیا
- ۲۶ - مادران پارک لاله - آلمان (دورتموند تا کلن)
- ۲۷ - مادران صلح مونترال
- ۲۸ - نهاد «همه حقوق بشر، برای همه، در ایران»
- ۲۹ - همبستگی ملی ایرانیان فرزنو - کالیفرنیا
- ۳۰ - همکاری کلکتیو - کلن

حمایت کنندگان:

۳۱- انجمن جمهوری خواهان آلمان

۳۲- جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۳۳- حزب آزادی و رفاه ایرانیان (آرا)